

[Lone Møller]

de ventelister, men at påstå, at folk dør, fordi vi ikke benytter privathospitaler, er usmage-

ligt. Så vil jeg godt henvise til, at det ikke er Socialdemokratiet, som siger det, Amdsrådsforeningen i sit svar har givet udtryk for, men at vi er enige med Amdsrådsforeningen, og vi har gentagne gange sagt, at der ikke er kapacitet i det offentlige til at udbygge privatklinikker eller -hospitaler, fordi vi ikke har uddannet personale til det. Hvis vi udbyggede, ville det eneste, der kom ud af det, være – bortset fra at der selvfølgelig kom nogle penge ned i lommerne på aktionærerne – at ventelisterne til det offentlige sygehusvæsen ville stige, og det ønsker Socialdemokratiet ikke. Vi ønsker at udbygge et godt offentligt sundhedsvæsen, og til forskel fra den tidligere regering med en Venstresundhedsminister gør vi alt, hvad vi overhovedet kan.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Endnu en gang må jeg sige, at jeg synes, det er utrolig beklageligt at skulle føre en debat på det grundlag, som hr. Jørgen Winther præsenterede fra talerstolen.

Jeg vil godt sige, at det, der er vigtigt for os, selvfølgelig er at sikre en god behandling, den tilstrækkelige behandling, og at behandlingen er til rådighed på de offentlige danske sygehuse.

Situationen i øjeblikket er den, at de private sygehuse muligvis nok har en sengekapa-

cititet til 1.200 patienter årligt, men hvis man skal fortsætte med at bruge privathospitaler, vil det netop dræne de offentlige sygehuse for læger, sygeplejersker og andet plejepersonale, og så er vi lige vidt, plus, som jeg sagde før, at de private sygehuse ikke uddanner de specialister, som vi har brug for, hvis vi skal have et tilstrækkeligt sygehusvæsen.

Det er beklageligt, at der er syge mennesker, der dør, mens de venter på behandling, men jeg vil vove at påstå, at selv om det er beklageligt, er det uundgåeligt. Op imod halvdelen af den danske befolkning dør rent faktisk af hjerte/karsygdomme, så derfor er det faktisk meget vanskeligt at undgå, at en person, der står på venteliste, også kan risikere at dø.

Det, jeg synes er ultimativt vigtigt, er, at der sættes maksimalt ind på forundersøgelser, der

kan afklare, om en patient kan drage nytte af en operation; derved kan man sikre, at man får nedbragt ventelisterne hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det skal så forhåbentlig være den sidste korte bemærkning i denne omgang.

Til fru Lone Møller: Jeg har den opfattelse, at for Socialdemokratiet er det at bevare ideologien om kun at benytte offentlige sygehuse langt vigtigere end hensynet til patienterne.

Så spurgte fru Lone Møller om dokumentation, og den vil jeg gerne komme med. Professor Torsten Toftegaard Nielsen er næstformand i Dansk Cardiologisk Selskab.

Jeg tror på denne professor, og det gør lægestanden i øvrigt også; det er kun Socialdemokratiet, der ikke tror på ham. Denne professor Toftegaard har udtalt, at 130-140 patienter er afgået ved døden i 1993. Nogle af patienterne på venteliste vil altid afgå ved døden. I Danmark er det ca. fem gange så mange som i andre lande, og det er netop, fordi vi har relativt lange ventelister. Så jeg kan sige til fru Lone Møller, at fordi vi har de lange ventelister, er der i Danmark ca. fem gange så mange hjertepatienter på venteliste, der dør, som i de lande, vi normalt sammenligner os med. Det kunne vi undgå, hvis vi ville bruge privathospitalerne.

Til hr. Arne Melchior: Jeg vil bare sige, at hr. Arne Melchior virker så ophidset på talerstolen, at jeg ikke tør fortsætte debatten med hr. Arne Melchior.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Hr. Arne Melchior virker ophidset, som vi kunne høre, og det plejer oftest at være således, at man hæver stemmen, når man har dårlig samvittighed. Jeg forstår godt, at man har dårlig samvittighed i denne sag, så hvorfor ikke sige det rent ud, ærligt?

Hr. Arne Melchior var inde på, at der var ansvarsbevidsthed i CD. Jamen det håber vi da sandelig også, men så vis det dog i praksis og tal ikke så meget om det! Vi hører den ene flokskel efter den anden om, hvor ansvarsbevidste og hvor medmenneskelige man er i CD, men når vi kommer til målstregen, ser vi intet resultat af det. Der er ingen sammenhæng imellem det, der bliver sagt, og det, der bliver gjort.